

Süleyman Göğüş

directeur Senza zorg

DE KRACHT VAN EIGEN INZICHT: WAT WENEN ONS KAN LEREN OVER KRACHTWIJKEN

Tijdens mijn recente bezoek aan Wenen, als onderdeel van de Beleidsreis, werd mij gevraagd om een eerlijke kijk te geven op de zogenaamde “krachtwijken” van deze stad. De reis zelf was inspirerend en bood veel inzichten in hoe de Oostenrijkse hoofdstad omgaat met uitdagingen op het gebied van zorg en welzijn. Maar wat mij het meest trof, was het contrast tussen het beeld dat werd gepresenteerd door de sprekers en de realiteit die ik in de avonden zelf heb waargenomen.

Een verheerlijkte weergave van de wijken

Tijdens onze formele sessies werd ons verteld dat Wenen geen echte achterstandswijken kent. De wijken zouden een goede mix van culturen en sociaaleconomische achtergronden bevatten, en er zou nauwelijks sprake zijn van segregatie of problematiek zoals wij dat soms in Nederland kennen. De trots waarmee werd gesproken over initiatieven zoals het jeugdfestival georganiseerd door Wiener Gesundheitsförderung was merkbaar. De betrokkenheid van jongeren bij deze activiteiten werd geprezen als een succesverhaal van maatschappelijke integratie.

De andere kant van het verhaal

Mijn eigen observaties in de 10e en 14e districten van Wenen lieten echter een ander beeld zien. Deze wijken, waarvan werd gezegd dat ze 'krachtwijken' zijn, vertonen duidelijke tekenen van sociale segregatie

en problemen. Ondanks de formele initiatieven en projecten die vanuit de overheid worden gepromoot, is de werkelijkheid vaak complexer en hardnekkiger.

In de avonden bezocht ik moskeeën, waterpijpcafés en lokale restaurants, waar ik in gesprek ging met voornamelijk jongeren. Wat opviel, was dat elke culturele groep sterk op zichzelf gericht is. De parken en openbare ruimten worden vaak gedomineerd door specifieke groepen, wat een gevoel van uitsluiting voor anderen creëert. Ook zijn er "zwarte" scholen waar voornamelijk kinderen van migrantengezinnen zitten, terwijl Oostenrijkse ouders er bewust voor kiezen om hun kinderen naar "witte" scholen in andere districten te sturen.

Criminaliteit en verslaving

Naast sociale segregatie kwam ook criminaliteit vaak ter sprake.

Jongeren uit deze wijken hebben te maken met groepsdruk en een gebrek aan toekomstperspectief, wat leidt tot criminaliteit. Er werd gesproken over de betrokkenheid van bepaalde groepen, zoals mensen uit de Balkan en Tsjetsjenen, bij wapen- en drugshandel. In Nederland is de Tsjetsjeense gemeenschap minder bekend, en daardoor hebben wij hier ook minder ervaring met de specifieke uitdagingen die deze groep in Oostenrijk met zich meebrengt. Ook het gebruik van synthetische drugs zoals MDMA en amfetaminen lijkt een groot probleem te zijn, vooral in het uitgaansleven. Daarnaast is het gebruik van wiet helaas ook wijdverspreid en wordt het door veel jongeren gezien als iets heel normaals.

De realiteit achter de statistieken

Wat mij vooral raakte, was het contrast tussen het officiële verhaal en de werkelijkheid. Het is makkelijk

"De complexiteit van deze wijken vraagt om een benadering die verder gaat dan alleen beleidsmatige interventies."

om vanuit beleidsperspectief te kijken naar initiatieven en programma's en te concluderen dat alles goed gaat. Maar de verhalen van de mensen zelf, de dagelijkse worstelingen met criminaliteit, verslaving en (sociale) uitsluiting, laten zien dat er nog veel werk te doen is.

Wat kunnen wij hiervan leren?

In Nederland staan we voor vergelijkbare uitdagingen als Wenen als het gaat om het versterken van krachtwijken. Ook hier zien we vaak een kloof tussen beleid en de werkelijkheid op straat. De complexiteit van deze wijken vraagt om een benadering die verder gaat dan alleen beleidsmatige interventies. Het luisteren naar de bewoners, hen betrekken bij de oplossingen en

eerlijk zijn over de uitdagingen is cruciaal.

Wat Wenen ons leert, is dat het belangrijk is om niet alleen naar de cijfers te kijken, maar om daadwerkelijk het gesprek aan te gaan met de mensen voor wie we het doen. Desondanks zijn er succesvolle initiatieven die laten zien dat samenwerking met bewoners en lokale organisaties kan leiden tot positieve veranderingen.

The Soul of Sensa: onze visie op zorg en welzijn

In Nederland speelt Sensa Zorg hierin een belangrijke rol. Als organisatie actief in diverse krachtwijken, richten wij ons op het ondersteunen van de multiculturele doelgroep bij zelf-

redzaamheid en het verbeteren van hun welzijn. We bieden hulpverlening die is afgestemd op de behoeften van de wijk, met speciale aandacht voor preventie en het versterken van sociale netwerken. Door deze gerichte aanpak willen we bijvoorbeeld criminaliteit en sociale uitsluiting helpen voorkomen en bijdragen aan een inclusievere samenleving.

Sensa Zorg heeft ook een eigen boek uitgebracht: "The Soul of Sensa". In dit boek delen we onze visie op zorg en welzijn. Het biedt waardevolle inzichten voor iedereen die geïnteresseerd is in onze aanpak en de verhalen achter ons werk. Lezers die een exemplaar willen ontvangen, kunnen dit kosteloos bestellen via mij: s.gogus@sensazorg.nl

"Wat mij vooral raakte, was het contrast tussen het officiële verhaal en de werkelijkheid."